

for Sognebaandsløfernes Præst at holde Prædiken, naar han holdt Altergang for sine Sognebaandsløfere i deres Sognekirke; thi Kirkestyrelsen hævder jo f. Eks. ved fgl. Resolution af 17de August 1888, at der ved Altergang skal afholdes Prædiken; men desuagtet hævdes fra Kirkestyrelsens Side, at Bestemmelsen i Lov 25de Marts 1872. § 5 ikke hjemler vedkommende Præst Ret til at holde Prædiken.

Flerparten i Udvalget maa derfor anse det for særlig heldigt, at Lovforslagets § 4 nu udtrykkelig giver Tilladelse til, at der ogsaa kan afholdes Prædiken af Sognebaandsløfernes Præst.

Naar denne Bestemmelse gennemføres, vil det undertiden bevirke, at en Valgmenighed ikke oprettes, men dette anser Udvalgsflertallet ikke for nogen Skade, ligesom man formener, at den nævnte Tilladelse kunde danne en Overgang til, at der gaves en nydannet Valgmenighed Ret til Brug af Sognekirken, hvorved Pligten til at bygge egen Kirke bortfaldt.

Naar Udvalgets Flertal har foreslaaet en Tilføjelse til Lovforslagets § 1, da er Grunden den, at man ved at bibeholde denne Paragraf i Lovforslaget uforandret vilde bevare adskillige af de uordnede, som allerede nu have Ret til at prædike m. m., denne Ret, hvad sikkert ikke er Forslagsstillernes og i alt Fald ikke er Udvalgsflertallets Mening.

Den sidste Paragraf i Lovforslaget har Flertallet ment at burde omarbejde, da den hele formelle Forandring, her er Tale om, kun gælder Tilføjelsen af to Ord.

Mindretallet (Gad) skal til Flertallets Betænkning føje efterfølgende Udtalelse. Udvalget har haft under Behandling begge til det henviste Lovforslag om Forandring i Lov om Brugen af Kirkerne af 25de Marts 1872, nemlig Nr. 31 og 32, det første indbragt af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds og det sidste indbragt af Folketingsmændene for Odense Amts 3dje og 5te Valgkreds; men de af Flertallet an-

befalede Endringer i den nævnte Lov slutte sig alene til Lovforslaget Nr. 32, uden at der dog udtrykkelig meddeles noget om, hvorvidt Forslaget Nr. 31 dermed maa betragtes som endelig indstillet eller kun som midlertidig tilbageholdt indtil videre. Jeg skal imidlertid holde mig alene til det første Alternativ som det formentlig rimeligste og derfor ikkun omtale Forslag Nr. 32 med det til det af Flertallet stillede Endringsforslag.

For at fuldstændig Klarhed over Forslagets Betydning kan være til Stede, skønnes det først og fremmest nødvendigt, at der tilvejebringes en objektiv Fremstilling over Forholdet mellem den nu bestaaende Tilstand og den Tilstand, som vilde blive Følgen, hvis Forslaget ophøjedes til virkelig Lov. En saadan kan ganske simpelt gives ved at sammenligne Indholdet af Flertallets 4 Lovparagraffer med de tilsvarende Bestemmelser i Lov af 25de Marts 1872. Man kommer herved til følgende Resultat:

1. Lovforslagets § 1 indeholder en Udvidelse af Sognepræstens Ret til at lade andre Præster i Folkekirken benytte Kirken til ogsaa at omfatte Kirkegaarden, men hvad der er langt væsentligere, den udvider tillige hans Ret til at give de enkelte uordnede, som have Afgang til Prædikestolen, Tilladelse til at prædike og katekisere, til at gælde med Hensyn til enhver uordnet Mand, som er fuldmyndig og hæderlig, og som enten er ham personlig bekendt, eller som er i Besiddelse af et Vidnesbyrd fra en hvilken som helst anden Præst i Folkekirken, og fremdeles med Hensyn til Omraadet til at udstrække sig til saavel Gravtaler paa Kirkegaarden som Afholdelsen af gudelige Forsamlinger i al Almindelighed i Kirkebygningen.
2. Lovforslagets § 2 slutter sig til den bestaaende Ret for Sognebeboerne til at bevirke, at en anden Præst i Folkekirken end Sognepræsten faar Lejlighed til at